23 Μαρτίου 2014

Ερμηνεία της ευχής του αγίου Εφραίμ του Σύρου «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου» Μέρος 7ο

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Birch Woods , 1903
-Gustav Klimt (1862-1918)-Πηγή: topofart.com

Η προσευχή του οσίου Εφραίμ εστιάζει μέσα μας

Το πρώτο είναι ότι στην απαρίθμηση των παθών της προσευχής αποφεύγονται τα θανάσιμα λεγόμενα πάθη, όπως το μίσος, η φιληδονία, ο θυμός, η φιλαργυρία και άλλα, και αναφέρονται μερικά που μάλλον συνήθεις ανθρώπινες αδυναμίες είναι παρά έντονα διαστροφικές καταστάσεις. Ποιός ο λόγος που επιλέγονται αυτά και όχι τα πρώτα; Η αργία, η αργολογία δεν βλάπτουν κανέναν άλλον παρά μόνον τον άνθρωπο που τις έχει. Και είναι τόσο ανθρώπινο να είναι κανείς περίεργος η έστω να επιζητεί τα πρωτεία. Ποιός, αλήθεια, δεν τα έχει κάπως μέσα του αυτά; Η απάντηση είναι ότι εδώ προσευχόμαστε όχι για διαστροφές που μόνοι μας πρέπει να καταπολεμήσουμε αλλά για εσωτερικές αδυναμίες που ενδόμυχα καλλιεργούμε και πνίγουν την ελευθερία μας και μας χρειάζεται τόσο η βοήθεια του Θεού.

Η προσευχή αυτή έχει σαν στόχο το συμμάζεμα του εαυτού, το να έλθει κανείς «εις εαυτόν». Εάν ο σκοπός μας είναι η στροφή μας προς τον Θεό, τότε πρέπει

οπωσδήποτε να προηγηθεί η στροφή προς τα μέσα μας: «Νους μη σκεδαννύμενος επί τα έξω, επανεισι εις εαυτόν και δι ἑαυτοῦ προς τον Θεόν». Γι αὐτὸ και τα τέσσερα πάθη για τα οποία μιλάει είναι πάθη που δεν φαίνονται μεγάλα, αλλά έχουν καταστροφική δράση μέσα μας. Είναι πάθη διασποράς της σκέψης και σκορπισμού της καρδιάς, πάθη που ξοδεύουν τον πλούτο της: Η αργία τον χρόνο της· η περιέργεια την αλήθειά της, την στροφή στο ένα «ουκ εστι χρεία»· η φιλαρχία την αγάπη της, τη σχέση της με τον αδελφό· και η αργολογία τον λόγο της. Όλα μαζί την περιουσία της πνευματικής ουσίας της. Καταναλώνουν το δυναμικό της ψυχής στα μη ουσιώδη. Τότε γίνεται πολυπόρευτος η διάνοια και στη συνέχεια ολισθηρά, όπως λέγει αλλού ο όσιος Εφραίμ. Γλιστράει, ξεφεύγει, χάνεται, καταστρέφεται.

Αν όμως συμμαζευτεί ο νους, τότε μπορεί να κάνει προσευχή και να στραφεί προς τον Θεό. Βλέπετε και από τις αρετές δεν επιλέγει την προσευχή, τη μετάνοια, την πίστη, την εγκράτεια, την ελεημοσύνη, τη νηστεία. Αλλά διαλέγει αρετές που ησυχάζουν τον έσω άνθρωπο και τον συμμαζεύουν, όπως η σωφροσύνη καταστέλλει τις κινήσεις της σάρκας, η ταπεινοφροσύνη τα πετάγματα του εγωισμού, η υπομονή τα ξαφνιάσματα του χρόνου και η αγάπη τις ενοχλήσεις των αδελφών. Κάποιες διαλέγει από τις αρετές και κάποια από τα πάθη. Αυτά τα πάθη τα οποία είναι πολύ λεπτά και αποτελούν τη βάση της αρρώστιας της ψυχής και αυτές τις αρετές που αποτελούν το θεμέλιο της ανάστασης και της ανάτασής της. Αυτό είναι το ένα.

Πηγή: users.uoa.gr